

af hinanden. De, som mene, at den ene af dem kan fjernes uden den paagældende Forsamlings eget Samtykke, regne paa Noget, der vilde være ulovligt. Det er det, som vi maa ønske maa ved den nu forestaaende Afstemning og ved de nye Valg, der skulle foregaae, staae klart for Alle, at Spørgsmaalet ikke er, om vi skulle have den nye Forsatning eller Juni-grundloven usforandret, men at Spørgsmaalet er, om vi skulle have den nye Forsatning eller to ved Siden af hinanden bestaaende constitutionelle Forsatninger for de forskjellige Anliggender af den offentlige Statsstyrelse.

Christensen: Spørgsmaalet — sagde den ærede sidste Taler — er ikke, om vi skulle beholde 6te Juni Forsatningen, men om vi skulle vedblive at leve under to Forsatninger. Det er efter min Mening aldeles urigtigt at fremstille Sagen, som om dette var Spørgsmaalet, ligesom det er urigtigt, naar den sidste Taler sagde: man troe ikke, at man ved at forkaste det foreliggende Forsatningsforslag faaer Juni-Grundloven. Jeg vil lige i Modsetning til ham udtale: Dersom vi antage det Forslag, som Regjeringen her byder os, have vi gjort det af med Juni-Grundloven, og saa have vi Intet at beklage os over, thi saa er der kun skeet os, hvad vi ærligt have fortjent, forsaavidt som vi ikke selv have villet holde paa det Gode, som vi i 15 Aar have erkjendt for et Gode, og som de Fleste af os endnu den Dag idag erkjende for at være et Gode.

Milling: Det glædede mig at høre det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Bloug) udtale, at han vilde give mig Medhold i den Udtalelse fra min Side, at Middelstanden, den egentlige Bøndestånd, vilde blive saagodtsom tilfidesat efter det foreliggende Forsatningsforslag, naar man vilde see hen til dets sandshulige praktiske Følger. Det glædede mig ogsaa at høre, at Forslaget, som det foreligger, langtfra tilfredsstiller ham; men det vilde have glædet mig endnu mere, om han som en Følge deraf var kommen til det samme Standpunkt som jeg, nemlig til at stemme imod Forslaget. Det ærede Medlem udtalte derimod tillige, at vi, der ere imod det foreliggende Forslag, ikke

have villet gaae ind paa nogen anden Valgmaade. Dette kan jeg ikke lade staae uimodsiget, thi der har af det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Kasmussen) tilligemed mig og flere andre Medlemmer tidligere været stillet forskjellige Forslag til Forandringer, men som Regjeringen bestemt modsatte sig, hvad ogsaa den ærede Landsthingsmand gjorde. Jeg kan saaledes ikke lade det staae uimodsiget, at vi ikke have villet gaae ind paa andre Forslag. Naar her er blevet talt om forskjellige Interesser, da være det langtfra mig i saa Henseende at ønske, at man skulde tage mere Hensyn til en enkelt Stand, end det vilde være stemmende med hele Fædrelandets Vel; men man kan paa den anden Side heller ikke nægte, at der vil skee det danske Folk, vil skee Bøndestanden en Uret, og at de vilde blive tilfidesatte ved det foreliggende Forslag; og vil man nu betænke, hvad Bøndestanden er, da vil jeg blot minde det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Rehmann) og Andre om de Ord, han tidligere engang har udtalt, da der var Tale om Bøndestanden som særlig Stand. Han har sagt: „Der tales ikke om et lille Cotert, men om dem, der haade i Antal og i Betydning ere Grundstoffet og Hovedbestanddelene af Folket.“ Jeg vil bede den ærede Landsthingsmand om ogsaa nu at tage disse Ord i Betragtning; jeg vilde ønske, at han endnu vilde staae fast ved og forsvare den Anskuelse, han saaledes tidligere har udtalt.

Bloug: Jeg vil svare den ærede 2den Landsthingsmand for 8de Kreds (Carlsen), at hans Frygt er mig ligesaa usforstaaelig som den Frygt, den ærede 1ste Landsthingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) nærede. Jeg seer ikke den Fare, hvorefter han taler; det politiske Folk er jo en Fiction, men det politiske Folk, som han mener, det vil sige Majoriteten ved Folkethingsvalgene, vil jo isvrigt have en Halvdeel af Landsthingsvalgene i sin Haand, saa at der ikke herfra kan udspringe nogen Fare, selv om der var foretaget en lige Deling af Magten; men det er der ikke. Det er en urigtig Paastand, thi derved, at Finantsloven skal behandles først i Folkethinget, er Lovens Part af Myndigheden givet til dette, og For-